

17 Когато се прочее собраха, рече имъ Пилатъ: когò двѣма та искате да ви ѡпѣстимъ: Варавва ли, или Исуса, който се говори Христосъ;

18. Защото знаеше, че ѡ зависть го предадоха.

19 И като седеше той на сѣдалище то, прати мѡ хакеръ женѡ та мѡ, и говореше: немай никаква мешавина съ тоѡ праведникъ, защото много пострадахъ днесъ на сонъ заради него.

20 Я архіереи те и старцы те нагласиха народатъ, да испросатъ Варавва, а Исуса да побькатъ.

21 Тогава ѡговори игемвно, и рече имъ: когò искате ѡ двѣма та да ви ѡпѣстимъ; а они рекоха, Варавва.

22 Рече имъ Пилатъ; що прочее да стѡримъ на Исуса, който се нарича Христосъ; рекоха мѡ сички те распнатъ да бѣде.

23 Я игемвно рече: каквò е зло сотворилъ; а они побече выкаха, и говореха: да бѣде распнатъ.

24 Я като видѡ Пилатъ, че нищо не може да свѣрши, но по много смѣшеніе стѡва, зема, вода и оумъ си ржцѡ те предъ народатъ, и рече: чистъ самъ ѡ кръвь та на-тоѡ праведникъ, вѣе ще да видите.

25 И ѡговориха сички те людіе, и рекоха: кръвь та негова нека бѣде на насъ, и на наши те чада.

26 Тогава имъ ѡпѣстна Варавва: а Исуса ви и предаде имъ го да го распнатъ.

27 Тогава воини те игемнови, като земаха Исуса на сѣдалище то, собраха на него сичкиятъ полкъ воински:

28 И като го соклекоха, ѡблекоха го въ червена дрѣха:

29 И сплетоха вѣнецъ ѡ тѣрнѣ, и тѣриха мѡ го на главѡ та: и въ десна та мѡ рѣка дадоха трость: и клекнаха на колѣна предъ него, и присмиваха мѡ се, и говореха: раддйса царю Иудейскій.

30 И като го заплюваха, земаха трость та и биеха го по главѡ та.

31 И като мѡ се порѣгаха, соклекоха мѡ червена та дрѣха, и ѡблекоха го пакы въ дрѣхи те мѡ: и водеха го да го распнатъ.

32 И като излазеха, намериха человека Кѡринейска, именемъ Симона: и него натовариха да мѡ носи Кръстатъ.

33 Я когато дойдоха на мѣсто нарицаемое Голгофа, коѣто ще да рече лѣеное мѣсто,

34 Дадоха мѡ да пиѡ оцѣтъ